

sorra, pogué convence's de que la bossa de la xarxa contenia forsa peix. El personatge incògnit rebé per paga de son treball un gros mocadorat de peix qu'encara pan-teixava, sense que ningú li pregun-tés qui era. Atansant-se cap a mi, em feu participant de la seva joia i emoció, la qual comentarem per llargues hores ajeguts a la platja, boi contemplant el ca i ve de les barques trainyeres, quines llums allà dins l'horitzó semblen meteors de primera magnitud movent-se en mig dels rutilants estels de la vo-ta estrellada.

Tot remembrant paraules i ter-mes proferits per la gent de mar, que demà devien passar a una lli-breta de notes, arribarèn les trai-nyes plenes de sardina i de barats. Apuntà la aurora sonrosada per allà el cab de Tordera, i vingué l'hora de barar l'art.

¡Vas pendre comiat de mon dis-tíngit company per anar-me'n a dormir, i éll passà armat de son estrop, a acoblar-se amb la massa heterogènea de gent allà congrega-da per a tirar de l'art.

¡Quan admirable, liberal i de-mocràtica es aquesta professió! en son fàcil tasca, hi to cabuda, lo mateix un ministre d'Estat que un captaire, una enguantada dama, que una pellingosa gitana. El nu de la qüestió estriba, en encorvar-se i tirar d'aquella interminable cordp mullada. Mercés an aquest voluntari alistament mon distín-git company, formà part d'aquella corrua, que s'assembla a una enfi-lerada de dampnats caminant caps acotats i pensatius, cap a presiri.

Com en l'artó, pogué escorco-llar, estudiar i apendre els ditxe-raxos, costums i habituts d'aquella ingent pobregalla. Com el peix que agafaren fou venut a Barcelona, mon dilectíssim amic renouà a

percebre l'estipendi.

Al dia següent amb el primer tren després de donar una mirada an aquella platja d'inesborrables records, regressaba a Barcelona amb la llibreta curulla de notes que tan útils serán a la feina filo-lògica de nostra parla.

Zelós tan il·lustre personatge de servir l'incògnit, no diré si era un elevat funcionari del Estat, o be una dignitat eclesiàstica, lo que si puc afirmar qu'és una eminèn-cia en el conreu de les lletres ca-talanes.

UN FOKLORISTA.

A la Congregació Mariana de Malgrat.

Himne

Nostra ensenya Mariana
coratjoses arborém,
com viola bosquetana
a la terra perfumem:
cantém, cantém,
i l'ensenya, amunt alcém.

A la llum un jorn exia
nostra humil Congregació

sa naixença benia
concirós un bon Pastó.
Oh Maria nostre encant,
deu-li vida ben poixant.

Nostres veus oxigenades
amb les aures de la mar
ilencin fortes alenades
de fervor i santetat;
rendim tot vibrant tribut
a l'amor, fe i virtut.

Com lluxen les estrelles
en la nit de serenó,
com floreixen les pancelles
en el tendre branquilló,
floreixi ben amplement
tot euant toqui nostre ambient.

Feu-nos assolir victòria
contra 'l monstre del Avern,
Vos que sou regina i joia
de la terra i firmament:
tot Congregant Mariá
cap al cel logri pujá.

Nostra ensenya Mariana
coratjoses arborém;
com viola bosquetana,
a la terra perfumém;
cantém, cantém,
i l'ensenya amunt alcém.

FELIX PARADEDA, Pbre.

INFORMACIO GENERAL

Dissabte dia 10, ceté centenari de la fundació de la Orde de la Mercé, fou aquesta data remembra-da amb extraordinaria solemnitat. Barcelona en aquell dia fells del 10 d'agost de 1218 va presenciar en la seva catedral com nostre gran rei Jaume I, sant Ramon de Penyafort i el bisbe Berenguer de Palou investian amb el blanc habit mercedari a Pere Nolasc i a insignes caballers de la noblesa catalana,

donant lloc a la naixença de la militar i celestial Orde de redempció de captius.

Amb joia doncs i en mig de cul-tes solemnissims la comtal ciutat després de set segles, rublerta de santentusiasmei abrandada d'amor commemorá dissabte pasat un fet tan gloriós, quina grandesa ha estat sempre unit amb les grandeses d'Espaya.

Ha pres possessió del bene-